

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 5.

Tiende Session.

3die Møde.

Løvedagen den 3die Decbr.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): I § 10 er der indeholdt og tydelig fremsat to af de væsentligste Poster, som jeg troer bør indbrages med under Finantsloven som Indtægt, nemlig samtlige de Tiender, der ikke ere afløste, ligesom ogsaa alle de Retsportler, der for Diebliffet benyttes som Lønning til en væsentlig Klasse af Embedsmænd. Begge Dele ere vigtige, og Diebliffet til at tage en saadan Bestemmelse det rette. Fra den Stund af, at der er givet en fuldkommen Religionsfrihed, er det usikkert, i hvilket Forhold Antallet af dem, der ere Folketirkens Tilhængere, kommer til at staae til Folketirkens Lærere. Det er derfor vigtigt, at det staaer i Statens Magt, at det staaer til dens Raadighed at kunne fastsætte de Pengemidler, som skulle gives til Understøttelse for Folketirkens Lærere, til at lønne Folketirkens Lærere med, i Forhold til det Antal Lærere, som til en given Tid er nødvendig. Jeg holder mig fuldkommen overbevist om, at vi her i Landet endnu i lang Tid ikke ville have noget Væsentligt at forandre i denne Henseende; det vil sige, jeg holder mig meget overbevist om, at vi ville have en Gagerregulering at foretage, fordi disse Gager ere lidt efter lidt, ved den Tilfældighed i de forskjellige Udviklinger, der har fundet Sted i Landets forskjellige Dele, komne til at stille sig saaledes, at de maatte ikke passe mere, at en Forbedring af dem vil være nødvendig. Herom er der imidlertid nu ikke Spørgsmaal; men

det, hvorom det dreier sig, det er, at efter min Overtydning vil endnu i lang Tid, især saalænge Kirken bliver ved at være billig, maadeholden og fritænkende i sine Fordringer, Forholdet imellem Kirkens Lærere og Kirkens Tilhængere ikke væsentlig forandre sig. Dette Punkt faaer altsaa for Tiden ikke nogen praktisk Betydning; men vi have seet Steder, hvor det har faaet praktisk Betydning, og det er da til stor Ulykke for Landet, naar man først skal komme til at rette det, naar Striden paa den Maade er, saa at sige, tilstede. Det er derfor rigtigere at ordne Sagen paa en simpel og naturlig Maade, saa at man fører til Indtægt paa den ene Side og til Udgift paa den anden de Gjenstande, som ere Statens Lønningsmidler, og de Lønninger, som udredes ved Hjælp af disse Lønningsmidler.

Hvad nu Retsportlerne angaaer, saa er det paa høieste Tid, at de indbrages; thi vi vide jo Alle, at vi ere isærd med at omgjøre vort Retsvæsen, at stille Retsvæsenet fra Bestyrelsen, der jo nu er samlet. Dette vil medføre meget store Udgifter, naar ikke Staten lidt efter lidt kommer i Besiddelse af disse Indtægter, saaledes som det allerede er skeet i Kjøbenhavn. Forslaget er ikke noget Nyt; det er kun at give de Bestemmelser, som ere bragte til Udførelse, og det med Held, i Hovedstaden, Lovsbetydning, indføre dem overalt i Landet. De følgende Ser ere mere formelle; jeg troer, det er gavnlig at ordne Finantsloven paa denne Maade; det er isøvrigt mere et Detailspørgsmaal, som jeg ikke skal indlade mig paa at omtale her.

Jeg kommer nu til § 16. Naar vi have optaget de Poster, som jeg under § 10 fore-